

K o v a č (hrepeneče). Počakaj me!  
(Vstane.)

P u h a r (od okna). Saj še ne grem,  
kovač.

K o v a č. Ne ti! On!

P u h a r. Kdo pa?

K o v a č. Francé. (Se sesede za mizo.  
Se mu joče in smeje obenem.)

Z e b a u (viden z Metko pod pazduho).  
Abgemacht, Schatz?

M e t k a. Nun ja —

Z e b a u. Ob enajstih... Aber be-  
stimmt! (Zunaj šum stopinj, šum reke,  
ki je začela teči in bo tekla, tekla, tekla.  
V tem šumu zvenijo besede pojočih du-  
hovnikov ne kot psalm, kot glupa vsak-  
danjost kupčijskih pogovorov na tržni  
dan.)

## SERENADA.

TINE DEBELJAK.

1.

Bel mlin, bela noč,  
čez klance streh se mesec lije,  
slapovi prek jezá grmé —  
pojem ti podoknice,  
o ljubljena!

Ne slišiš mojega srca?

Deró slapovi, o deró  
in padajo in jočejo  
v luči okna tvojega —  
dero slapovi, o dero  
čez jez srca mojega,  
o ljubljena!

Ne slišiš mojega srca?

2.

Ne vidim zvezd.  
Kot za roko se vodim  
za očmi tvojimi —  
draga, o daj se mi  
videti v njih!

Odgrni zaveso  
pred mojo bolestvo,  
okno z rožami —  
draga, privzdigni  
moj težki vzdih!

V bol se lové mi  
ure iz stolpa,  
iz stolpa kot večnosti —  
draga, da slišiš  
moj nemi jok:

Težko je živeti,  
v Bogu živeti —  
ti daj mi moči!  
O draga, v tebi  
svetost je otrok,

razodetje Življenja,  
ki grehe odvzema!...  
— Naslonil srce sem  
na bele zidove...  
Zvezde sijó nad obema...

## PESMI JE PEL.

JANEZ JALEN.

**B**ožič in veliko noč in vse svete z ver-  
nimi dušami preživlja Breznica komaj  
kaj drugače kakor drugod. Božič v  
mrazu pri peči, veliko noč v pomladni luni  
s piruhi, vse svete z vernimi dušami v  
migljajočih lučih na grobeh. Kres prisveti  
petnajst sto dušam v nove, srebrne, zlate  
in biserne maše, v svetega Ještína, ko so  
jim novo cerkev posvetili, kjer joka v  
glavnem oltarju Šubičeva Dolorosa, ki jo  
na nedeljo sedmerih žalosti veselo godu-  
jejo; in tako praznujejo, dokler na Kleme-  
novi nedeljo na Rodinah pri stari farni  
cerkvi sveti Miklavž ne nakupi miklav-  
ževine. In kadar do jubilejev prištejejo,  
jih praznujejo od kresa do svetega Kle-  
mena, in če svojim imenitnim spomine  
vzidavajo, jih tudi od kresa do Klemenca.

Zvonovi in streli in židane rute in fantje  
v črnih oblekah in mlaji ne ločijo teh  
praznikov od drugih. A med napise že  
zaide včasih tak, da bi ga v nobeno drugo  
zemljo ne mogel vsaditi kakor samo od  
vrha Stola do srede Save izza Most do  
Straže pod Svetim Petrom.

Tedaj je vselej slovesna pridiga. In  
samo v brezniška tla sejejo pridige teh  
praznikov. Če odleti zrno čez mejo, pade  
poleg potov ali na skalna tla ali med trnje.  
Še na brezniški njivi je mnogo semena po-  
hojenega in ga ptice pozobljejo; nekaj  
ga vzkali, zvene in usahne; kar ga zaide  
med trnje, se v rasti zaduši.